●ЗВЕРНЕННЯ ГЛАВИ ДЕРЖАВИ

«ВИБОРЧА КАМПАНІЯ І ДЕНЬ ГОЛОСУВАННЯ ВІДБУЛИСЯ ЧЕСНО, ДЕМОКРАТИЧНО Й ПРОЗОРО»

— ...КОНСТИТУЦІЙНА БІЛЬШІСТЬ — ПОНАД ТРИ ЧВЕРТІ ВИБОРЦІВ, ЯКІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ГОЛОСУВАННІ, — ПОТУЖНО ТА БЕЗПОВОРОТНО ПІДТРИМАЛИ КУРС УКРАЇНИ НА ЄВРОПУ! УКРАЇНСЬКА ВЛАДА, ЯКА ЙШЛА НА ВИБОРИ КІЛЬКОМА КОЛОНАМИ, ОТРИМАЛА ПЕРЕКОНЛИВИЙ ВОТУМ ДОВІРИ ВІД НАРОДУ. СПИСКИ ПРОВЛАДНИХ ПАРТІЙ НАБРАЛИ БІЛЬШЕ 50%

— БІЛЬШІСТЬ ВИБОРЦІВ ВИСЛОВИЛАСЯ ЗА ТІ ПОЛІТИЧНІ СИЛИ, ЯКІ ПІДТРИМУЮТЬ МИРНИЙ ПЛАН ПРЕЗИДЕНТА, ШУКАЮТЬ ПОЛІТИЧНИХ СПОСОБІВ УРЕГУЛЮВАННЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ, ПРИДІЛЯЮЧИ ПРИ ЦЬОМУ НАЛЕЖНУ УВАГУ ЗМІЦНЕННЮ НАШИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ. У ЯВНІЙ МЕНШОСТІ ЗАЛИШИЛИСЯ ПРИБІЧНИКИ СИЛОВОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ СИТУАЦІЇ. ЛЮДИ ПРОГОЛОСУВАЛИ ЗА ПОЛІТИЧНУ БІЛЬШІСТЬ З ПОТУЖНИМ РЕФОРМАТОРСЬКИМ ПОТЕНЦІАЛОМ

— ЗВОЛІКАННЯ ЗАРАЗ ІЗ РЕФОРМАМИ — СМЕРТІ ПОДІБНЕ. ТОМУ Я ОЧІКУЮ ЯКНАЙШВИДШОГО ФОРМУВАННЯ НОВОЇ КОАЛІЦІЇ. І ХОЧА ЦЕ ОБОВ'ЯЗОК ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ ТА НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ, ЯК ПРЕЗИДЕНТ НЕ БУДУ СТОРОННІМ СПОСТЕРІГАЧЕМ. Я МАКСИМАЛЬНО ПРИСКОРЮВАТИМУ ЦЕЙ ПРОЦЕС, ЯКИЙ МАЄ ЗАВЕРШИТИСЯ ФОРМУВАННЯМ НОВОГО УРЯДУ ТА УХВАЛЕННЯМ ПЕРШОГО ПАКЕТА РЕФОРМАТОРСЬКИХ ЗАКОНІВ

СТОР. 2

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 28 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ №75 (5308)

●НА ВОГНЕВИХ РУБЕЖАХ

«РАПІРИ» ПРИКРИВАЮТЬ АЗОВСЬКЕ УЗБЕРЕЖЖЯ

Фото Дмитра ГОРБУНОВА

Завдання одного з артилерійських підрозділів полягає в захисті прибережних районів Маріуполя. Також у секторі їхньої відповідальності — морські простори. Вести вогонь та коригувати його на поверхні води значно важче, ніж на суходолі, адже хвилі — поганий орієнтир, а інших у відкритому морі немає. Тому саме цим питанням гармаші приділяють основну увагу під час тренувань.

Попри відносну тишу, воїни-артилеристи постійно проводять навчання та відпрацьовують різні питання з вогневої та тактичної підготовок. Морське узбережжя вони вже знають не гірше за моряків торгового флоту і алгоритми своїх дій побудували з урахуванням морських глибин та берегової лінії. З останнім їм допомагають місцеві патріоти, які щиро вірять у перемогу українських солдатів.

СТОР. 4

●СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ВІД ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

ВЕЛИЧНИЙ ПОДВИГ ВИЗВОЛИТЕЛІВ УКРАЇНИ — СПАДЩИНА СЬОГОДНІШНІХ ЇЇ ЗАХИСНИКІВ

Український народ відзначає 70-річчя з дня визволення України від фашистських загарбників. Майже два роки тривали запеклі бої за звільнення її багатостраждальної землі. Кілька стратегічних наступальних операцій було проведено силами Червоної армії заради очищення території республіки від «коричневої чуми». Мільйони бійців та командирів чотирьох Українських фронтів виявили зразки героїзму та відваги в кровопролитних битвах. Їхній подвиг золотими літерами вписано в літопис української бойової слави. Навічно залишаться в народній пам'яті імена визволителів, які поклали життя на вівтар визволення України від гітлерівських окупантів.

Серед тих, хто брав участь у боях за Україну, були й ветерани Великої Вітчизняної війни полковники у відставці Олександр Соловйов та Іван Бойко. Обидва в повному розумінні цього слова пролили кров за визволення української землі. За подвиги в боях нагороджені бойовими орденами та медалями. Ветерани війни і нині беруть активну участь у військово-патріотичному вихованні молоді.

СТОР. 6-7

Фото Андрія ШМАТОВА

Народна армія
28 жовтня 2014 року

●ЗВЕРНЕННЯ ГЛАВИ ДЕРЖАВИ

«ВИБОРЧА КАМПАНІЯ І ДЕНЬ ГОЛОСУВАННЯ ВІДБУЛИСЯ ЧЕСНО, ДЕМОКРАТИЧНО Й ПРОЗОРО»

З приводу завершення виборів до Верховної Ради 26 жовтня Президент України Петро Порошенко звернувся до співвітчизників та привітав український народ зі святом демократії. Про це повідомляє прес-служба глави держави.

За словами Президента України, «виборча кампанія і день голосування відбулися чесно, демократично й прозоро, з високим рівнем політичної конкуренції».

— У відповідності з європейськими стандартами пройде і підрахунок голосів, — сказав Петро Порошенко.

Президент наголосив:

— ...Конституційна більшість — понад три чверті виборців, які взяли участь у голосуванні, — потужно та безповоротно підтримали курс України на Європу! Українська влада, яка йшла на вибори кількома колонами, отримала переконливий вотум довіри від народу. Списки провладних партій набрали більше 50%.

— Більшість виборців висловилася за ті політичні сили, які підтримують Мирний план Президента, шукають політичних способів урегулювання ситуації на Донбасі, приділяючи при цьому належну увагу зміцненню наших Збройних Сил, — зазначив глава держави. — У явній меншості залишилися прибічники силового розв'язання ситуації. Люди проголосували за політичну більшість з потужним реформаторським потенціалом.

На думку Президента, «перезавантаження влади завершується».

— Зволікання зараз із реформами — смерті подібне, — сказав він. — Тому я очікую якнайшвидшого формування нової коаліції. І хоча це обов'язок політичних партій та народних депутатів, як президент не буду стороннім спостерігачем. Я максимально прискорюватиму цей процес, який має завершитися формуванням нового уряду та ухваленням першого пакета реформаторських законів.

— Моя команда вже підготувала ґрунтовний проект коаліційної угоди. Вона — не про посади. Вона — про принципи та ідеали, про реформи та конкретні закони. Вона — про зміни на краще для всіх та кожного, — наголосив глава держави.

Завершуючи промову, Президент України Петро Порошенко подякував українцям за підтримку демократичного курсу, привітав з днем справді народного волевиявлення та закликав єднатися заради Вітчизни!

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ВАША СЛУЖБА — ЦЕ ПОДВИГ»

Глава держави в день виборів до Верховної Ради України відвідав звільнене від терористів місто Краматорськ. Петро Порошенко в зоні АТО поспілкувався з солдатами військової частини і висловив подяку за подвиг, який кожен з них здійснює щодня.

— Ваша служба, ваша самовідданість на благо України — це подвиг, — заявив Президент. — Для мене, як і для мільйонів українців, ви — герої, яким ми завдячуємо своїм мирним життям. Дякую вам за це!

Як повідомляє прес-служба Президента, глава держави зазначив, що «приїхав сюди, щоб захистити виборче право військовослужбовців». За словами Президента, дві третини військовослужбовців, які перебувають у зоні АТО, фізично не мали можливості бути включеними в реєстр виборців.

— Те, що нам вдалося організувати фактично за 48 годин, дало можливість більше 10 тисячам військовослужбовців, які розташовані по всій зоні АТО, обрати собі владу, реалізувати своє конституційне право, і це надзвичайно важливо, — заявив Петро Порошенко.

Президент України також проінспектував фортифікаційні споруди.

— Ми сьогодні тримаємо графік і щодо постачання військової техніки, і щодо відновлення боєздатності частин, і щодо розташування в лінію оборони наших військових, — наголосив він та висловив задоволення виконанням цих трьох завдань: захистом прав військовослужбовців, забезпеченням чесного волевиявлення громадян на Донбасі та зведенням фортифікаційних споруд.

●ТИЖДЕНЬ ЄС

МИ ГОТОВІ ДО СПІВПРАЦІ З ЄВРОПОЮ

Вперше в Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського фахівцями Європейського оборонного коледжу проводиться орієнтаційний курс Спільної політики безпеки і оборони ЄС. Він відбувається відповідно до Переліку заходів міжнародного співробітництва Збройних Сил України та Дорожньої карти співробітництва Міністерства оборони та Збройних Сил України з ЄС у сфері оборони.

— Цей курс є найбільш популярним тренувальним заходом Європейського оборонного коледжу і надає учасникам необхідні знання щодо Європейського Союзу, безпекових стратегій, структур і процедур Спільної політики безпеки і оборони ЄС, розвитку можливостей у середовищі Європейського Союзу, а також щодо місій і операцій ЄС, — зазначив під час прес-конференції начальник Національного університету оборони України імені Івана Черняховського генерал-лейтенант Василь Телелим. — До участі в курсі залучаються близько 50 фахівців країн-членів ЄС та країн-учасниць «Східного партнерства».

Про важливе значення орієнтаційного курсу Спільної політики і безпеки Європейського Союзу свідчить те, що в ньому беруть активну участь представники органів виконавчої і законодавчої влади України, Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України, Служби безпеки, Міністерства внутрішніх справ, Міністерства закордонних справ, Державної прикордонної служби, вищих навчальних закладів, громадських організацій.

— Україна є активним партнером Європейського Союзу в галузі безпеки та оборони. Першими заходами в межах цієї програми стали розробки спільної стратегії безпеки та оборони, — розповів директор Директорату врегулювання криз та планування Європейської служби зовнішньої діяльності Посол Габор Іклоді (Угорщина). — Україна зробила дуже важливий внесок у цю роботу, адже 2003 року приєдналась до двох цивільних місій Європейського Союзу в Боснії і Герцеговині та Македонії. Також на початку цього року Україна взяла участь в операції ЄС «Аталанта», орієнтований на боротьбу з піратською активністю біля берегів Сомалі.

У процесі роботи орієнтаційного курсу розглядатимуться основні проблеми щодо Стратегії безпеки Європейського Союзу, розвитку цивільних і військових можливостей у контексті Спільної політики безпеки та оборони тощо.

— Австрія дуже пишається тим, що змогла допомогти організувати цей курс разом з нашими партнерами з ЄС та українськими колегами, — розповів начальник Департаменту військової політики міністерства оборони Австрії бригадний генерал Річард Тріщак. — Хочу наголосити, що таке навчання — дуже важлива стратегічна річ, особливо коли проводиться на такому рівні. Україна має розглядати цей курс як важливий політичний сигнал підтримки та готовності до подальшої співпраці з Європою.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

●ЗАВДАННЯ УРЯДУ

КОАЛІЦІЯ БУДЕ СФОРМОВАНА В НАЙКОРОТШІ ТЕРМІНИ

— Ми будемо в найкоротші терміни формувати коаліцію, щоб новий уряд і новий парламент швидко і ефективно проводили необхідні для країни реформи, — наголосив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк після зустрічі з Президентом України, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Арсеній Яценюк подякував українцям, які взяли участь у голосуванні: «Для мене це є неймовірною відповідальністю — перед країною і перед кожним, хто прийшов і віддав свій голос. У нас попереду непрості часи, але разом ми подолаємо всі труднощі».

— Уряд забезпечив демократичність, чесність і прозорість виборів до парламенту України, — наголосив Прем'єр-міністр і повідомив, що провів переговори із головами обласних адміністрацій стосовно забезпечення демократичності підбиття результатів голосування.

Він звернувся до Центральної виборчої комісії з тим, «щоб якомога швидше підбити результати голосування, оприлюднити їх, щоб у одномандатних округах було зрозуміло, хто виграв вибори і яким чином формувати нову коаліцію».

— База для нової коаліції — це Угода про асоціацію з Європейським Союзом. Саме це повинно стати основною коаліційної угоди, — зазначив Арсеній Яценюк.

— Народ України визначився, і сподіваюся, що до нового Кабінету Міністрів України увійдуть виключно фахові люди, які здатні проводити реформи та принести зміни для України, — зазначив він.

Арсеній Яценюк додав, що мандат довіри, наданий на виборах до Верховної Ради — «це мандат відповідальності перед Українським народом»: «Ми всі несемо персональну відповідальність перед кожною людиною, яка прийшла і проголосувала. Це тільки початок. Далі — складна і правильна робота для країни».

ХРОНІКА АТО

ДІЯЛИ НА ВИПЕРЕДЖЕННЯ — ОТРИМАЛИ РЕЗУЛЬТАТ

Завдання щодо гарантування безпеки під час проведення позачергових виборів до Верховної Ради України, поставлене Президентом України перед силовими відомствами, виконане. Збройні Сили України, правоохоронці та спецслужби провели велику підготовчу роботу, діяли на випередження. Тому кількість ексцесів, які становили загрозу безпеці громадян, у день голосування була мінімальною. У тих ситуаціях, де виникали проблеми, військовослужбовці діяли оперативно та фахово.

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

Зокрема протягом останнього тижня сили АТО виявили і знешкодили кілька диверсійних груп у Харкові, Одесі, Запоріжжі, Маріуполі. Потужне злочинне угруповання готувало вчинення терактів у столиці. Усіх його членів затримано.

Виборчий процес у Збройних Силах відбувся організовано, проблемних питань щодо голосування в пунктах постійної дислокації військ виявлено не було. У зоні проведення антитерористичної операції, а також на полігонах, у районах відновлення бойової готовності особовий склад узяв участь у виборах шляхом зміни місця голосування без зміни виборчої адреси та голосував лише в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі.

Завдяки злагодженій роботі органів місцевої влади та сил АТО вибори на Донеччині та Луганщині відбулися без істотних проблем. Окремі підрозділи сил АТО, які перебували на передовій або в інших небезпечних районах, проголосувати не змогли. Але переважна більшість воїнів реалізували своє право голосу. Загалом у зоні АТО проголосувало близько 10 тисяч військових.

У день виборів інтенсивність обстрілів терористами позицій українських військових була на такому ж рівні, як і напередодні. Загалом можна констатувати, що наприкінці минулого і на початку цього тижнів активність терористів знизилася, хоча вони продовжують порушувати режим припинення вогню в окремих районах.

Ситуація на блокпосту №32 у районі Смілого залишається непростою, але контрольованою. Було проведено рейд з деблокування блокпоста, під час якого туди доставлено питну воду, боєприпаси та продукти харчування. Наші військові продовжують утримувати позиції.

Під час рейду внаслідок підриву на фугасі було виведено з ладу бойову машину розмінування сил АТО. До того ж наші сили втратили один БТР, який вів бій зі сторони блокпоста для підтримки прориву деблокуючих підрозділів, два члени екіпажу БТР загинули.

Також українські військовослужбовці вступили в бій та успішно відбили напад біля Новоласпи Донецької області. Атака почалася після двох обстрілів наших позицій з мінометів, гранатометів та стрілецької зброї. Противник зазнав втрат і відступив.

Триває фіксація стягування військової техніки та живої сили противника до північно-західних передмість та районів Донецька. 26 жовтня терористи тричі з гранатометів та стрілецької зброї обстрілювали позиції українських військових у районі донецького аеропорту. Проте піти на штурм терористи не наважилися, оскільки протягом останнього часу вони зазнали значних втрат. З установок «Град» бойовики обстріляли взводні опорні пункти сил АТО поблизу села Нікішине Донецької області та села Міус Луганської області.

На маріупольському напрямі 27 жовтня зранку почався обстріл позицій сил АТО на лінії Павлопіль–Гнутове. Обстріл вівся з мінометів і танків. Наші військові успішно відбили атаку та підбили танк, який терористи покинули на полі бою.

Також зафіксовано 3 випадки застосування безпілотників у районах активних операцій та обстрілів терористів: неподалік Сартани на півдні Донецької області та біля Трьохізбенки та Новоайдара Луганської області.

За останні 7 днів виїзні бригади «Укроборонпрому» відремонтували 34 одиниці техніки. Власними потужностями концерн відновив 10 танків та 13 БМП. Крім того, відновлено 8 бронетранспортерів БТР-70, БТР-80, а також 3 бронетранспортери БТР-3 та БТР-4 для Нацгвардії України. Всю відновлену техніку відправлено до зони АТО.

СИТУАЦІЯ У НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ АТО

У тимчасово окупованих населених пунктах Луганської області терористи в день виборів до Верховної Ради України вдавалися до залякування виборців. Так, за наявними даними, 26 жовтня на тимчасово підконтрольній терористам території Луганської області поширювалися листівки, в яких терористи залякували пенсіонерів, що коли ті підуть на вибори, вони не отримають пенсію. В інших листівках зазначалося, що осіб, які прийдуть на вибори, судитимуть за законом воєнного часу, а представників виборчих дільниць розстрілюватимуть.

Аби завадити проведенню виборів до Верховної Ради України на території Луганської області, терористи перешкоджали мешканцям виїжджати за межі контрольованої ними території.

У Донецьку ніч з 26 на 27 жовтня пройшла спокійно. З метою виправдання протиправного вилучення техніки і майна у громадян, примусового залучення населення до незаконних озброєних формувань, а також вчинення провокацій представники незаконних збройних формувань продовжують поширювати дезінформацію про підготовку українських військ до наступу після проведення виборів у Верховну Раду України.

Терористи 27 жовтня близько 10 години ранку почали обстріли з великокаліберної артилерії житлових кварталів Куйбишевського, Київського, Ленінського та Петровського районів міста Донецька.

РЕАКЦІЯ МІЖНАРОДНОЇ СПІЛЬНОТИ НА ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Голова місії спостерігачів Парламентської асамблеї ОБСЄ Доріс Барнетт заявила, що непроведення виборів у кількох районах Донецької та Луганської областей не дає підстав говорити, що загальний процес волевиявлення був нелегітимним. «Через неучасть певних територій України у виборах ми не маємо жодного права сказати чи натякнути, що ці вибори можуть бути нелегітимними», — сказала вона. На переконання Доріс Барнетт, люди, які говорять про це, «ставлять під загрозу весь процес та хочуть дискредитувати самі вибори».

Генеральний секретар Ради Європи Турбйорн Ягланд привітав дострокові парламентські вибори в Україні та зазначив, що вони були яскравим вираженням прагнень її народу до миру, демократії та єдності країни.

У спільній заяві посла США в Україні Джеффрі Пайєтта й посла США при ОБСЄ Деніела Бера наголошується, що атмосфера на тих десяти дільницях, які вони відвідали протягом кількох годин у Києві в неділю, була оптимістичною й позитивною. «Сьогодні ми мали честь спостерігати українську демократію в дії», сказано в заяві.

Президент правозахисної організації Freedom House Девід Кремер вважає, що, попри напружену обстановку, парламентські вибори в Україні були демократичними та прозорими.

Міністр закордонних справ Німеччини Франк Вальтер Штайнмаєр позитивно оцінив парламентських виборів в Україні та охарактеризував їх такими, що сприятимуть реформам у нашій державі.

Глава МЗС Польщі Гжегож Схетина заявив, що вибори в Україні відбулися у демократичний і відкритий спосіб, їхня легітимність та прозорість не викликає сумнівів.

Міністр закордонних справ Литви Лінас Лінкявічус констатував, що результати парламентських виборів засвідчили перемогу європейського вибору українського народу.

Крім того, Прем'єр-міністр Канади Стівен Харпер заявив, що парламентські вибори в Україні стали важливим кроком на шляху до зміцнення демократії в країні та наголосив, що Оттава й надалі підтримуватиме Київ у питаннях інтеграції з ЄС.

Міністр закордонних справ Австрії Себастіан Курц вважає, що дострокові парламентські вибори в Україні є сигналом для демократичного прогресу.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

Народна армія
28 жовтня 2014 року

НА ВОГНЕВИХ РУБЕЖАХ

На Донеччині воїни-артилеристи, які залучені захищати Маріуполь з боку моря, аби бути повністю готовими дати належну відсіч ворожим кораблям та плавзасобам, щодня вдосконалюють свою професійну майстерність. Вони тренуються діяти за різними ввідними та варіантами розвитку ситуації.

Фото автора

«РАПІРИ» ПРИКРИВАЮТЬ АЗОВСЬКЕ УЗБЕРЕЖЖЯ

Завдання одного з артилерійських підрозділів полягає в захисті прибережних районів Маріуполя. Також у секторі їхньої відповідальності — морські простори. Вести вогонь та коригувати його на поверхні води значно важче, ніж на суходолі, адже хвилі — поганий орієнтир, а інших у відкритому морі немає. Тому саме цим питанням гармаші приділяють основну увагу під час тренувань.

— За короткий час мої підлеглі освоїли нову місцевість, так би мовити, особливість роботи берегової артилерії. Тож за потреби ми готові всіма калібрами вдарити по ворогу і до кінця відстояти нашу землю, — пояснив командир протитанкового артилерійського підрозділу майор Антон Логвинов.

На озброєнні гармашів знаходяться протитанкові гармати типу МТ-12 «Рапіра» калібру 100 міліметрів. Ця зброя є досить потужною і, що важливо в бою, простою в застосуванні.

Зі слів офіцерів, виконання бойових завдань нашими воїнами відбувається в тісній взаємодії з прикордонниками і правоохоронними органами. З ремонтом же та обслуговуванням спеціальних машин допомагають працівники автопідприємства Маріупольського державного морського порту.

До речі, кожен бойовий розрахунок дав своїй гарматі якесь дівоче ім'я. Так, тут є «Марічка», «Леся», «Катруся», «Маринка» тощо. Себе ж хлопці з протитанкового артилерійського підрозділу жартома охрестили «винищувачами ворожих кораблів».

Одним з бойових розрахунків, озброєним гарматою, що зветься «Софійка», командує 43-річний сержант Микола Ігнатович.

— Я та всі мої підлеглі були мобілізовані влітку. До призову я був досить успішним фермером, а інші мої товариші по зброї працювали на заводах, автопідприємствах чи займалися приватним бізнесом. Проте всі ми добровільно попросилися на фронт, аби на нашій землі скоріше настав мир. Під час підготовки на артилерійському полігоні ми швидко навчилися діяти як одна команда, — говорить він.

Попри відносну тишу, воїни-артилеристи постійно проводять навчання та відпрацьовують різні питання з вогневої та тактичної підготовок. Морське узбережжя вони вже знають не гірше за моряків торгового флоту і алгоритми своїх дій побудували з урахуванням морських глибин та берегової лінії. З останнім їм допомагають місцеві патріоти, які щиро вірять у перемогу українських солдатів.

Воїни-артилеристи відзначають велику моральну підтримку юних маріупольців у вигляді постійного надходження до них дитячих малюнків, листів чи оберегів. Своєю чергою захисники Маріуполя у вільний від чергування час охоче розповідають про свої будні школярам та вихованцям середньотехнічних навчальних закладів.

Дмитро ГОРБУНОВ,
«Народна армія»

З КОГОРТИ МУЖНІХ

Фото автора

Командир зведеного евакуаційного загону капітан Сергій ВАШИНЯК

КЕТЛИ-РЯТУВАЛЬНИКИ

Головні функції і завдання воїнів-автомобілістів у зоні проведення АТО — це організація доукомплектування автомобільною технікою підрозділів, відновлення техніки, забезпечення військово-технічним майном і запасними частинами. На перший погляд, завдання автомобілістів нічим не відрізняються від умов мирного часу. Утім з-під вогню автомобільну техніку виводять лише під час реальних бойових дій.

— Якщо проїхати 11 кілометрів по дорозі від Дебальцевого в бік Ростова-на-Дону, дістанешся місця, де 11-й батальйон територіальної оборони потрапив під обстріл ворожих «Градів». Тут ми побачили безліч нерозірваних мін. Пересувалися обережно. Ми витягли тоді чотири БТРи. І те лише завдяки тому, що в них вціліли задні колеса, на яких їх і тягли. Вся складність у тому, що коли ми під'їжджаємо до визначеної точки, а це переважно взводний чи ротний опорний пункти або блокпост, техніка або вже палає, або догорає. Ми ж евакуюємо лише ту, яку ще можна відремонтувати. На КЕТЛ (колісний евакуаційний тягач легкий) у нас є підйомний механізм, за допомогою якого ми піднімаємо передню частину авто чи бронетранспортера і тягнемо «поранених» на задніх колесах, — розповів командир зведеного евакуаційного загону капітан Сергій Вашиняк.

За його словами, складність у тому, що все треба робити дуже швидко. Кажуть, що снаряд двічі в одне й те саме місце не влучає. Але досвід переконує у зворотному. Тому кожен виїзд для ремонтників завжди пов'язаний із ризиком.

— Майже все залежить від злагодженості екіпажу. Що швидше і вправніше працюватимуть, то за коротший період буде виконане завдання, то менше часу матиме противник, аби прицільно накрити моїх ремонтників, — розповів капітан Сергій Вашиняк. — У моєму підпорядкуванні 5 сміливих і відважних екіпажів, один займається виключно броньованою технікою, решта витягує все, що можна.

І хоча у його команді моряків немає, а військовослужбовці та техніка теж не мають стосунку до моря, всі п'ять бойових КрАЗів Сергія Петровича мають морські назви.

— Усе почалося з «Дельфіна», — пригадує офіцер. — Таку назву одному з авто ми дали після того, як машина «спробувала» себе в пірнанні: під час однієї з евакуаційних операцій вона опинилася під водою. Та так, що над поверхнею залишився лише дах кабіни. Інша, напевно, вже б вийшла з ладу, але ця досі, зрозуміло, після контрольного огляду та регламентних робіт, функціонує і служить справно. Тоді ми потихеньку із морським ухилом назвали решту: «Восьминіг», «Черепаха», «Краб» і «13-й».

Зведений евакуаційний загін капітана Сергія Вашиняка за дорученням вищого штабу брав участь у багатьох бойових завданнях. Кожне наступне було важливішим, але жодне нове не нагадувало попередні.

— Щоправда, всі їх об'єднувало одне: КЕТЛи, мов «швидка допомога», щоразу йшли на порятунок, — розповів офіцер.

Якось у перших числах жовтня його підрозділ супроводжував автоколону, яка доправляла запаси на бойові позиції в бік Дебальцевого. Йшли від Ізюма й до самісіньких позицій батальйону. Туди проскочити просто пощастило, бо колона зайшла несподівано для ворога, тож його розвідка не спрацювала. А от на зворотному шляху українських вояків почали крити з мінометів та «Градів», обстрілювали навіть зі стрілецького озброєння. На щастя, вони вийшли без втрат.

Андрій АГЄЄВ,
зона АТО

●МАЙБУТНЄ ВІЙСЬКА

Фото автора

З ПОЛЯ БОЮ — ЗА ОФІЦЕРСЬКИМИ ПОГОНАМИ

Троє друзів — головний старшина Олександр Затишняк та старшини 1 статті Олег Гавруш і Анатолій Довгошеєнко — у недалекому минулому військовослужбовці-контрактники однієї з частин Військово-Морських Сил Збройних Сил України. В зону проведення антитерористичної операції вони відбули на початку літа.

Про особливості завдань, які довелось виконувати, хлопці, зважаючи на таємність, воліють не розповідати. Географія їхньої служби пов'язана з найгарячішими точками Донецької та Луганської області. Воїни зізнаються, що спочатку було досить важко, адже, хоч їх і готували до війни, повірити в реальність ведення бойових дій у рідній країні було вкрай складно. До перших боїв…

Після трьох місяців боїв друзі вирішили скористатись пропозицією Міністра оборони України та вступити на факультет Військово-Морських Сил Одеської національної морської академії. Серед основних мотивів свого вибору хлопці вказують на бажання будувати офіцерську кар'єру, необхідність застосування набутого бойового досвіду для підготовки молодих воїнів, а також прагнення гідно продовжити почесну справу захисту Вітчизни.

Перші місяці навчання даються нашим першокурсникам — учасникам АТО нелегко. Новий розпорядок дня, нові пріоритети та завдання. Чимало шкільних знань за час служби забулися, доводиться наздоганяти однокурсників — вчорашніх школярів. А ось у військових дисциплінах контрактники готові й самі будь-кому «фору дати», адже досвід і знання дозволяють.

Утім друзі готові до труднощів і уміють їх долати. Попереду ще п'ять років навчання, по завершенні яких наші Військово-Морські Сили поповняться молодими офіцерами з реальним бойовим досвідом, професійними навичками та академічними знаннями, а найважливіше — з бажанням застосувати все це для захисту своєї країни.

Володимир ВІВАТ, Одеса

●ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

СВОЄЧАСНО І В ПОВНОМУ ОБСЯЗІ

Свої будні помічник командира з фінансово-економічної роботи — начальник фінансово-економічної служби 93-ї окремої механізованої бригади майор Дмитро Вишенько не ототожнює із чимось надзвичайно складним. Проте в будь-якій роботі є чимало нюансів. Зокрема, військовому фінансисту потрібно працювати так, аби весь особовий склад військової частини отримав грошове забезпечення вчасно.

У мирні дні ця робота була добре налагоджена. Проте сьогодні на Сході України триває антитерористична операція, яка кардинально змінила ставлення до виконання повсякденних обов'язків фактично всіх військових.

Дмитро Юрійович розповів, що близько половини військовослужбовців 93-ї механізованої бригади отримують грошове забезпечення на банківські картки, решті гроші видаються готівкою. І якщо тим, хто звик до користування банківськими системами, нескладно перераховувати відповідні кошти, то прихильників готівки ще потрібно знайти, адже підрозділи військового з'єднання розкидані по Східній та Центральній Україні. Відповідно військовому фінансисту доводиться отримувати кошти, брати касира, групу супроводження та виїжджати безпосередньо в підрозділи, аби видати грошове утримання, як то кажуть, із рук в руки. Варто наголосити, що чимало військових бригади нині несуть службу на блокпостах та виконують бойові завдання не так далеко від терористів. А дехто навіть брав участь в обороні донецького аеропорту.

Це летовище тут згадано невипадково. За словами майора Дмитра Вишенька, ще в серпні вдавалося туди успішно доставляти гроші та вчасно видавати їх особовому складу. Проте у вересні вже виникла ситуація, коли пробитися до військовослужбовців із готівкою було неможливо.

— Вдалося зробити інакше. Дехто разом із пораненими відправляв письмові доручення, відповідно до яких я міг перерахувати грошове утримання дружинам, або батькам військовиків. Дехто ж виявив бажання отримати свої «кровні» вже після виходу з аеропорту. Проте, так чи інакше вже протягом багатьох місяців проведення АТО вдається вчасно видавати грошове забезпечення стовідсотково всім військовослужбовцям бригади, — із почуттям гордості зазначив майор Дмитро Вишенько.

Крім служби на передовій, чимало часу військовому фінансисту доводиться витрачати на об'їзд різних військових медичних установ. Адже там також перебувають офіцери та солдати з 93-ї механізованої бригади, які невдовзі вилікуються та стануть до строю. Зрозуміло, що вони теж з нетерпінням очікують на грошове забезпечення.

— На все про все — 5–10 днів, щоб встигнути і на передовій побувати, і в тилах фінансові питання розв'язати. Так, це вимагає певних зусиль. Адже під час перевезення коштів особисто відповідаю за їхнє збереження та доставку отримувачу. Сьогодні ж світловий день значно коротший за літній. Вночі пересуватися вкрай небезпечно. Та й у багатьох підрозділах немає електроенергії. А в темряві чи при світлі багаття можна припуститися помилки під час перерахунків, — зазначив офіцер. — Крім роботи із цифрами, часто доводиться проводити й роз'яснювальну роботу серед мобілізованих військовослужбовців.

Офіцер розуміє, що його робота вкрай важлива. Адже більшість військовослужбовців 93-ї механізованої бригади є мобілізованими. Їм треба годувати сім'ї, які живуть на мирній території України. Від оперативної виплати грошового забезпечення багато в чому залежить виконання поставлених бойових завдань. Адже солдату важко сконцентруватися, якщо його родина сидить без копійки.

— Грошове забезпечення військової бригади сьогодні є саме таким, яким мало б бути протягом попередніх років, — зазначив офіцер. — Нарешті воно становить гідну конкуренцію на ринку праці. До того ж виплачується вчасно.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

●СЛУЖБА: ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

«У НАС НА ПЕРЕДОВІЙ ВСІ РІВНІ»

Майор Станіслав ПРОКОП праворуч на фото

Помічник командира батальйону з фінансово-економічної роботи — начальник фінансово-економічної служби 3-го батальйону територіальної оборони майор Станіслав Прокоп одним із перших у березні прийшов до Галицько-Франківського військкомату у Львові, щоб добровольцем записатися до війська. Тоді йому довірили бути начальником групи соціального захисту військкомату. Через два місяці офіцер обійняв теперішню посаду і відправився разом із особовим складом 3-го батальйону територіальної оборони на Луганщину та Донеччину.

За словами Станіслава, ще 2004 року, коли після десятилітньої служби на різних військових фінансових посадах довелося піти в запас, він і гадки не мав, що колись повернеться у Збройні Сили. Про такий поворот долі він зовсім не жалкує, адже зараз він серед своїх.

Слід наголосити, що окрім питань суто фінансових, на кшталт тих, якими він займався у 2002–2003 роках під час місії ООН у Сьєрра-Леоне, офіцеру доводиться вирішувати чимало тилових. Так, після приїзду допомоги з військкомату або від волонтерів йому доводиться уважно переraховувати для звітності все майно та харчі. Крім того, військовий фінансист активно долучається до повсякденної діяльності батальйону. Часто займається патрулюванням, несенням служби на блокпостах тощо.

— У нас на передовій усі рівні. Байдуже, фінансист ти чи кулеметник. Адже всі чудово розуміють, що лише разом ми можемо перемогти. Звичайно, коли їдеш у БТРі та чуєш, як ворожі кулі цокотять по бортах, буває лячно. Проте, як дивишся на 20-річних молодих солдатів і на 50-річних старших воїнів, які пліч-о-пліч готові без сумнівів боронити рідну землю, страх зникає сам собою, — говорить майор Станіслав Прокоп.

За час проведення АТО офіцеру довелося побачити багато хорошого та поганого. Але про, як він їх називає, «страшилки» розповідати не став. Сказав, що надто вже неприємно згадувати. А от про позитивні моменти говорить охоче.

— Якось під час патрулювання на одній з лісових доріг прожектор БТРа вихопив з-поміж дерев якісь підозрілі силуети. Територія була в зоні нашої відповідальності, тому довелося перевіряти. Це виявилися звичайні крадії лісу, які серед ночі намагалися вивезти щойно зрубані дерева. Вдалося їх затримати та передати місцевому ліснику. Так ми й себе забезпечили дровами. Лісник тепер радо нам їде назустріч, — зазначає Станіслав і додає: — З місцевими жителями ми одразу знайшли спільну мову. Річ у тім, що волонтери нам шлють дуже велику кількість харчів. Всі з'їсти ми просто неспроможні. Тому часто передаємо їх місцевим. Зрозуміло, коли нам щось потрібно, ті теж ідуть назустріч.

Сьогодні майор Станіслав Прокоп продовжує перебувати в зоні проведення антитерористичної операції, поєднуючи службу військового фінансиста із виконанням бойових завдань. Він переконаний, що сила в єдності. А зараз можна побачити, що народ і армія як ніколи єдині.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

Народна армія
28 жовтня 2014 року

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ВІД ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

ВЕЛИЧНИЙ ПОДВИГ ВИЗВОЛИТЕЛІВ УКРАЇНИ — СПАДЩИНА СЬОГОДНІШНІХ ЇЇ ЗАХИСНИКІВ

Історія, як відомо, не має умовного способу інтерпретації минулих подій. Між тим людство знає багато випадків їхнього повторення. Це коли за однією війною приходить інша, доповнюючи страшну статистику втрат людських життів.

Сімдесят років тому завершилося повне визволення України від фашистських окупантів. Двічі територією країни прокотився буревій війни. Три мільйони загиблих та понад два мільйони вивезених до фашистської Німеччини — таких втрат зазнав Український народ у боротьбі з коричневою чумою.

Чотири Українські фронти визволяли нашу землю від окупантів. У їхньому складі були й представники народів, які сьогодні входять до складу Російської Федерації. Ніхто з тих, хто воював за визволення України, навіть уявити не міг такий виверт історії. Так сталося, що їхні нащадки через 70 років вдерлися на землю братського народу, анексували Автономну Республіку Крим, принесли біль та страждання людям на Донбасі. За такого перебігу історичних подій наш народ має пройти черговий етап визволення країни. Але вже від нового окупанта.

Ціна свободи на терезах історії

Отже, 70-річчя визволення України ми маємо відзначати за двома напрямами: віддати данину пам'яті й пошани бійцям і командирам Червоної армії — визволителям нашої рідної землі від фашистських окупантів і добиватися повного її очищення вже від нововявленого агресора. Український народ упевнений у своїй перемозі над ним. Запорукою того є підтримка України світовою спільнотою, заходи керівництва держави зі зміцнення обороноздатності країни, її Збройних Сил. Зігріті всенародною любов'ю та допомогою, українські військовослужбовці виявляють зразки мужності та героїзму в боях з ворогами за цілісність та незалежність України. Ми всі віримо в те, що переможемо в цій неоголошеній війні й у нашому календарі з'явиться ще одна історична дата — День повного визволення України від нововявлених загарбників та окупантів.

Історія зберегла подію, з якою пов'язаний початок визволення України від фашистських окупантів. 18 грудня 1942 року війська 1-ї гвардійської танкової армії звільнили перший населений пункт на її території. Це було село Півнівка колишньої Ворошиловградської області.

Для мене цей факт є особливо значущим. Адже я народився в місті Стаханов сьогоднішньої Луганської області, а виріс у Донецьку. Тому до цих населених пунктів прикута моя увага, відчуваю біль та хвилювання за все, що там відбувається. Водночас душу зігріває гордість, що понад 70 років тому саме з Донбасу розпочалося визволення України від фашистських окупантів.

Ще з дитинства був свідком того, який кривавий слід залишили на донецькій землі гітлерівці. Ми всім класом приносили квіти до пам'ятника поруч з шахтою № 10-біс. У шурф цієї копальні фашисти скинули тіла полонених радянських бійців та підпільників. Через 70 років до таких же злочинців вдалися нововявлені вороги. Наведу ще один приклад з власного життя. Донецьку школу № 75, де я навчався, в роки війни спалили гітлерівці. Доводилося мені бувати і в школі № 57. Цьогорічний навчальний рік у ній розпочався 1 жовтня з трагедії. Через обстріл терористів загинули вчитель та двоє батьків учнів, що п'ятеро учасників заходу отримали поранення. Постраждав від вибуху снаряда й батьківський дім, де я виріс. Він поповнив перелік тих руйнувань та людських втрат, які принесла неоголошена війна на мій Донбас.

Отже, мої земляки повною мірою відчули гіркоту «нового життя» на окупованій території Донбасу. Воно доволі схоже на те, що було запроваджене фашистськими окупантами. Збереглися історичні документи, які засвідчують усі ті поневіряння, які випали на долю жителів цього краю. Так, у таборі, створеному на шахті № 30–35 у Ровенковському районі, фашисти розстріляли 117 червоноармійців лише за те, що вони взяли харчі, які таємно передали їм місцеві жителі. У місці Чистякове колишньої Сталінської області закатували велику групу моряків-чорноморців за відмову працювати на гітлерівців. По визволенні населеного пункту на стіні барака, де утримували полонених, прочитали звернення до майбутніх визволителів: «Нас катували, протикали тіла розпеченим залізом, ламали руки… Але моряк — це сталь, і нас не зламає жодна сила. За Батьківщину! За рідну Україну!»

Такий «новий порядок» фашистські окупанти запровадили не лише на Донбасі, а й на всій території України. Тому весь її народ так очікував визволення з окупаційної неволі. Люди закликали наших бійців помститися за загиблих, відправлених на рабську працю до Німеччини, за сотні спалених українських сіл, за закатованих у таборах смерті патріотів.

Фронтові дороги

З кінця 1943 по березень 1944 року війська фронтів провели кілька наступальних операцій з метою знищення ворога у східних районах Правобережної України, звільнення від нього всього правого берега Дніпра. Так

ДОВІДКА «НА»

За понад шість місяців неоголошеної війни на Донбасі загинуло майже чотири тисячі осіб, зруйновано 4,5 тисячі багатоквартирних будинків, понад 200 шкіл та вишів. Затоплено понад 30 шахт, пошкоджено сотні кілометрів автомобільних доріг. Сотні тисяч жителів цього регіону стали біженцями. Загальні збитки, завдані інфраструктурі краю, становлять майже 12 мільярдів гривень.

З ПЛЕЯДИ ГЕРОЇВ

«І ДОТЕПЕР СНИТЬСЯ ВОГНЯНЕ НЕБО»

Двері відчинив сам Іван Іванович Селіфонов. До нашої зустрічі я багато чув про цю легендарну людину. Він — Герой Радянського Союзу. Уславлений льотчик, який у роки Великої Вітчизняної війни здійснив 375 бойових вильотів, збив вісім літаків противника.

Читав його книгу «Винищувачі ведуть бій», яка здобула визнання не лише ветеранів війни, а й молоді. Знав, що у ветеранській організації столиці генерал-майор авіації у відставці очолює роботу секції учасників параду Перемоги 1945 року.

Ось на таких фактах з життя ветерана війни склалося моє попереднє уявлення про нього. Гадав, що побачу людину в якомусь героїчному ореолі. А він постав переді мною у сорочці в клітинку, домашніх штанах. Доповнювала портрет малярна щіточка. Перехопивши мій погляд, Іван Іванович пояснив: «Займався косметичним ремонтом оселі». І знову роблю для себе відкриття: живе герой у двокімнатній, скромно умебльованій квартирі звичайного будинку в «непрестижному» районі. Попри чималі роки — у грудні виповниться 92 — Іван Іванович на вигляд значно молодший за свій поважний вік. Худорлявий, без окулярів і супутника багатьох ветеранів — ціпка в руці.

А коли потис мені руку, я зрозумів: міцно тримає життєву висоту цей герой. Адже загартований у вогняному небі війни.

А шлях до цієї висоти в Івана Івановича був такий же, як у багатьох військових льотчиків, які здобули славу в повітряних боях. Коли він навчався в десятому класі, то побував у районному центрі, де побачив оголошення про набір до аероклубу. Ветеран і тепер пам'ятає ім'я льотчика-інструктора Петра Хабарова, який дав путівку в небо та порадив продовжити навчання у Сталінградському військовому авіаційному училищі льотчиків. Там курсант Селіфонов і дізнався про початок війни. У передмісті Сталінграда вже йшли жорстокі бої, коли навчальний заклад евакуювали до Казахстану. А тим курсантам, які пройшли прискорений курс навчання, присвоїли звання сержантів і направили на фронт.

На всю війну його бойовою сім'єю став 106-й гвардійський винищувальний авіаційний полк. Саме у його складі сержант Селіфонов пройшов бойове хрещення в небі над Сталінградом. Пригадуючи його подробиці, Іван Іванович розповів: «Перед вильотом на бойове завдання мій ведучий Володя Іванов повчав: "Ти, головне, не випускай мене з очей. Тому я нічого не помічав, окрім хвоста літака мого досвідченого наставника. Але за кілька тижнів уже призвичаївся в небі і почав відчувати себе льотчиком-винищувачем, не втрачати голову в будь-якій ситуації. Так сталося, наприклад, в одному з повітряних боїв, коли ми атакували групу ворожих бомбардувальників. Але несподівано з-за хмар на мене "звалився" ворожий винищувач і обстріляв літак. Кулі влучили у фюзеляж, крила, хвіст мого "Як-3". Дивлюся — літак не горить, слухається органів керування. Тому заспокоївся й успішно посадив поранену крилату машину на свій аеродром».

Людська пам'ять особливо зберігає все те, що характеризується словом «вперше». Перший літак Іван Селіфонов збив 23 лютого 1943 року. Свідком бою був командир авіаційної дивізії полковник Олександр Осадчій, майбутній Герой Радянського Союзу. Він по праці привітав лейтенанта з першою перемогою. Гімнастьорку льотчика прикрасив перший орден Червоної Зірки. А потім відвага та героїзм були відзначені орденами Леніна, Червоного Прапора, Олександра Невського, Вітчизняної війни I та II ступенів, ще однієї Червоної Зірки та численними медалями.

З листопада 1942 по 9 травня 1945 року Іван Селіфонов був на війні. Більшість повітряних боїв провів у небі України. Брав участь у визволенні Луганська, Донецька, Харкова, Дніпропетровська, Кривого Рогу, Одеси, Львова. Останній бойовий виліт здійснив 9 травня 1945 року над Ельбою. А коли приземлився, дізнався про перемогу, яку святкували всім полком.

Того червневого дня 1945 року старшого лейтенанта Івана Селіфонова і молодшого лейтенанта Миколу Беспалова викликав начальник штабу підполковник Олександр Криштакович і наказав відбути до Дрездена. Там їм повідомили, що льотчики представлятимуть полк на параді Перемоги в Москві. У складі колони 1-го Українського фронту Іван Селіфонов прокрокував Красною площею. А звання Героя Радянського Союзу йому присвоїли 27 червня 1945 року.

— Я й дотепер пам'ятаю вогняне небо війни, — мовить ветеран. — Особливо бої за визволення України. Мої побратими залишили в ньому яскравий слід. Пишаюся тим, що в літопис їхньої бойової слави дописують нові сторінки героїзму нинішні захисники України в ході проведення антитерористичної операції на Донбасі.

На знимку: Герой Радянського Союзу генерал-майор у відставці Іван Селіфонов.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

створювалися умови для подальшого рішучого наступу. Кожний з чотирьох фронтів зробив вагомий внесок у виконання завдання з визволення Української землі.

Так, з іменем командувача 1-го Українського фронту Героя Радянського Союзу генерала армії Миколи Ватутіна пов'язане визволення Києва. Сьогодні в Національному музеї-заповіднику в селі Нові Петрівці зберігається його спостережний пункт, бліндаж, з якого Микола Федорович віддавав останні бойові розпорядження військам перед наступом. Серед перших бійців, які переправилися через Дніпро і понад добу утримували невеликий клаптик землі на зайнятому ворогом березі, був сержант М. Павлов. За цей подвиг його удостоєно звання Героя Радянського Союзу. Понад 15 контратак відбили бійці лейтенанта О. Птухіна. Замінивши вбитого навідника гармати, офіцер особисто знищив 6 танків, понад 150 гітлерівців. Він теж був удостоєний звання Героя. Першим з групою десантників на броні танка прорвався до центру столиці старшина розвідроти Никифор Шолуденко, який загинув смертю героя.

Зважаючи на високі полководські якості командувача 1-го Українського фронту, Миколі Ватутіну було доручено провести Луцько-Рівненську операцію. Вона призвела до визволення Рівненщини та позбавила фашистів можливості перекинути сили на допомогу оточеним під Корсунем-Шевченківським гітлерівським військам.

Немало героїчних сторінок у літопис визволення України вписали воїни 2-го Українського фронту. Так, в ході Житомирсько-Бердичівської операції війська просунулися вперед на 80–200 кілометрів, звільнили від ворога Житомирську, більшу частину Київської і частково Вінницьку та Рівненську області. Активну участь війська фронту брали в Умансько-Ботошанській, Яссько-Кишинівській операціях. Їхнім результатом стало те, що 26 березня 1944 року радянські війська вийшли на державний кордон СРСР з Румунією на 85-кілометровій ділянці по річці Прут. Її під охорону взяв 24-й прикордонний полк під командуванням підполковника С. Капустіна. Саме його підлеглі 22 червня 1941 року прийняли тут перший бій із фашистськими загарбниками.

Зразки мужності та відваги у боях за визволення України виявили бійці та командири 3-го Українського фронту. На їхньому бойовому рахунку визволення Дніпропетровська, Дніпродзержинська, Півдня України і значної частини Молдавської РСР. У вересні 1944 року війська розпочали визволення Болгарії.

Вогняними дорогами війни пройшли через Україну і воїни 4-го Українського фронту. Його війська визволяли від гітлерівців Південь України та особливо відзначилися у квітні-травні 1944 року, коли у взаємодії з моряками Чорноморського флоту, Азовської військової флотилії розгромили 200-тисячне угруповання ворога і визволили Крим. У вересні-жовтні вони брали участь у боях в Закарпатській Україні. Таким чином 28 жовтня 1944 року вся українська земля була повністю звільнена від фашистських окупантів.

Нові часи, нові герої

Гадаю, що ніхто з тих воїнів, які брали участь у боях за її свободу, і подумати не міг про такий перебіг історії. Але факт є фактом. Так уже сталося, що нащадкам колишніх визволителів української землі доводиться через 70 років проходити випробування новою війною на Донбасі. Змінилися методи її ведення, але чобіт нового ворога сьогодні залишає криваві сліди на нашій землі.

Утім і через десятиріччя не змінилося завдання захисників України: дати надійну відсіч агресору і забезпечити перемогу над ним. Сьогодні на Сході України зусиллями українських воїнів зупинено сотні інтервентів, які ніколи не повернуться додому живими. Військовослужбовці набули такий бойовий досвід, який дозволяє дедалі майстерніше бити ворога з меншими втратами наших бійців. Особливо це засвідчила героїчна оборона донецького аеропорту, яка вже стала символом мужності та героїзму наших бійців. У зверненні до народу щодо реалізації Мирного плану та зміцнення обороноздатності держави Президент України Петро Порошенко наголосив: «Карбувати їхній подвиг у літописі української бойової слави треба буде золотими літерами. Держава належним чином оцінить їхню мужність».

Вже близько десяти військовослужбовців стали Героями України, сотні нагороджені орденами та медалями. Всі вони є наступниками подвигів воїнів, які 70 років тому визволили Україну від фашистських загарбників. Відтепер на їхню долю випало виконання відповідальної місії — очистити територію нашої країни від терористів, принести мир та спокій у звільнені міста та села, надійно захистити решту української території від розповзання тероризму.

За останній час наша держава стала значно сильнішою. У межах реалізації Мирного плану глави держави відбулася суттєва деескалація військового конфлікту. Все це дозволяє нашим громадянам із надією дивитися в українське майбутнє. А воно має бути позначене у наших календарях появою нового свята — Дня визволення окупованої території України від новітніх загарбників.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

●ДОВІДКА «НА»

Історичну місію з визволення нашої Батьківщини виконали воїни чотирьох Українських фронтів, які в ході важких боїв вибороли свободу багатостраждальної землі. Варто нагадати, що датою їхнього створення було 20 жовтня 1943 року. Це відбулося шляхом перейменування Воронезького, Степового, Південно-Західного та Південного фронтів відповідно у 1-й, 2-й, 3-й та 4-й Українські фронти. Саме на бійців цих стратегічних об'єднань було покладено завдання з визволення України від фашистських окупантів.

●ДОВІДКА «НА»

Про масовий героїзм та мужність радянських воїнів, виявлені ними в боях на території України, свідчить така історична довідка. З усіх понад 12 тисяч Героїв Радянського Союзу, яким присвоїли таке звання за роки Великої Вітчизняної війни, чотири тисячі відзначені ним у боях за визволення України. Це представники 40 національностей, що жили в Радянському Союзі. З 120 всіх двічі Героїв — 84 здійснили подвиги саме на території нашої країни. Більше половини з 15 фронтів, які діяли в роки війни, очолювали маршали та генерали-українці. Імена С. Тимошенка, Р. Малиновського, А. Єрьоменка, П. Рибалка, С. Руденка, В. Герасименка, П. Жмаченка, К. Москаленка, І. Кириченка, М. Кирпоноса та багатьох інших відомих воєначальників навічно вписані в історію війни за оборону та визволення України.

●ПЕРЕМОЖЦІ — У СТРОЮ!

ВІДВАЖНИЙ КОМАНДИР ЛЕГЕНДАРНОЇ СОРОКАП'ЯТКИ

Скільки у нас залишилося фронтовиків, тих, справжніх, які пройшли важкими дорогами Другої світової? На превеликий жаль, небагато, але вони ще, слава Богу, є! Один з них — полковник у відставці Семен Андрійович Гіренко. Саме про таких, як він, кажуть: «жива історія, жива легенда» або «людина старого загартування». Цієї осені учаснику Великої Вітчизняної війни, визволителю України виповнилося 95 років!

Вже у перший період війни командування Червоної армії зрозуміло, що найбільшою загрозою для військ є ворожі танки. І тоді було екстрено створене Друге ростовське протитанкове артилерійське училище, яке розмістили в Сталінграді. Саме сюди в 1941 році потрапив наш герой. Артилерійський вишкіл в умовах війни тривав сім місяців. Після цього Семен Гіренко був призначений командиром взводу протитанкових 45-міліметрових гармат. Так він почав воювати проти фашистів двома «сорокоп'ятками».

— Легендарна сорокап'ятка! Чудова гармата! Надійна, легка, велика швидкість стрільби... За хвилину випускала 32 снаряди. Могла і «Тигра» вивести з ладу. Якщо били підкаліберним снарядом з відстані до 500 метрів, пробивали броню. Але частіше цілили по гусеницях. У найбільш відповідальні моменти я сам ставав до гармати за навідника. Скажу без зайвої скромності, що точність стрільби в мене була снайперська, — розповів фронтовик-артилерист.

Він воював на різних фронтах, визволяв Україну, зокрема й Кримський півострів, а також Білорусію та Прибалтику. За мужність і відвагу отримав чимало нагород, серед яких орден Червоної Зірки, три ордени Великої Вітчизняної війни. Вже за незалежної України груди ветерана прикрасив орден Богдана Хмельницького III ступеня!

Війна залишила на тілі Семена Андрійовича Гіренка численні рани і сліди. Не зважаючи на інвалідність третьої групи, він після війни пов'язав свою долю з армією.

— Згодом почалася «холодна війна». Кілька разів до мене приходили з військкомату і просили повернутися до війська. Мовляв, дуже потрібні спеціалісти з протитанкової оборони. І таки вмовили. Так я знову став артилеристом, дослужився до полковника, — розповів фронтовик.

А останнє місце праці Семена Андрійовича, і цим він дуже пишається, — кафедра виховної роботи Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Він не полишає з нею зв'язок і нині, радо відгукується на запрошення зустрітися з курсантами. І надзвичайно цінує те, що його пам'ятають, шанують і вітають з усіма святами... От і на 95-річчя шановного ювіляра запросили до видового навчального закладу, де відбулась його зустріч з майбутнім поколінням офіцерів, зокрема і артилеристів. Лунали щирі вітання, була зроблена спільна світлина на згадку.

Нащадок запорізьких козаків полковник у відставці Семен Гіренко і досі, що називається, у строю. Він насолоджується життям і спілкуванням з рідними людьми і однодумцями. Довгих Вам років життя, шановний Семене Андрійовичу!

Віталій СТЕЧИШИН, «Народна армія»

●БЛІЦ-ОПИТУВАННЯ

70 років тому Україна була звільнена від останнього фашистського загарбника. Війна, яка прокотилася по нашій землі, залишила на ній безліч шрамів. Мільйони замучених в гітлерівських катівнях, вивезених на примусові роботи до Німеччини, спалених у нацистських крематоріях… Мільйони українців воювали в Радянській армії, партизанських загонах і віддали життя за визволення рідної землі.

А що думають про ті трагічні і водночас героїчні дні сьогоднішні українці? Як вони оцінюють внесок своїх дідів у перемогу над гітлерівською Німеччиною?

Іван БАБЕНКО, ветеран Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці

— У роки минулої війни довелося визволяти десятки українських міст і сіл. Відтоді минуло сімдесять років, а я і досі пам'ятаю сльози щастя на очах людей, які дивилися на нас, солдатів, як на посланців Бога. Анітрохи не перебільшую. Такими ми дійсно були для людей, які стільки натерпілися від фашистів, ризикуючи будь-якої миті бути розстріляними чи повішеними, що просто шаленіли від щастя і радості. Знаєте, варто було народитися на цей світ лише заради того, щоб звільнити людей від фашистського рабства.

Я радий, що Україна шанує пам'ять полеглих за її визволення, в силу можливостей піклується про тих, хто дожив до сьогодення.

Семен КІЗЛОВ, ветеран Великої Вітчизняної війни, полковник у відставці

— Минає 70 років, як з України вигнали останнього фашистського зайду. Зі своєю артилерійською батареєю визволяв Брусилів, Бар, Камянець-Подільський, Хмельницький, Старий Самбір, десятки інших українських сіл і міст. То були незабутні дні, які залишаться в моєму серці до останнього подиху.

Сам я москвич, але майже 60 років живу в Україні, яка стала для мене рідною. Мені боляче спостерігати за подіями, спровокованими моїми колишніми земляками на Сході України. Кажу це як фронтовик, який неодноразово дивився смерті в очі і знає ціну людського життя.

Сергій ФЕДОРЕНКО, сержант-десантник

— Сьогодні війна знову постукала в наші двері. На її захист стали онуки тих, хто восени 1944-го визволяв Україну від ворога. Сьогодні в нас інший ворог, який нехтує писаними і неписаними законами війни і людяності. Але ми, нащадки переможців, здолаємо тих, хто зазіхає на нашу землю.

Олег КОЗЛОВ, підприємець

— Моє покоління про ті страшні роки, коли наша земля опинилася під чоботом гітлерівського солдата, знає лише з книг і фільмів. А ще — зі спогадів старшого покоління, яке жило в окупації і воювало за визволення України.

Сьогодні інші часи, інша політична ситуація в Україні та світі. Але, як на мене, вона все ж певною мірою повторюється. Тільки замість гітлерівських «Тигрів» на нашу землю повзуть російські Т-72, замість солдатів зі свастикою на нас ідуть солдати з двоголовим орлом. Маємо зміцнювати обороноздатність країни, бо, як бачимо, поважають лише сильних. Впевнений: настане день, коли очистимо українську землю від терористів та іншої нечисті так, як це зробили наші діди восени 1944-го.

Бліц-опитування провів Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

●БЛАГОДІЙНІСТЬ

ТУРНІР «ЗА МИР ТА ЄДНІСТЬ!»

Фото автора

Благодійний футбольний турнір «За мир та єдність!», в якому футбольна команда Генерального штабу Збройних Сил України зіграла матч із зірками та ветеранами київського «Динамо», відбувся у Броварах. Також у турнірі взяла участь збірна зірок естради та шоу-бізнесу ФК «Маестро», якій протистояла збірна учасників АТО Броварщини.

— Такі благодійні акції дозволяють познайомитися з відомими людьми. В даному випадку мета не в перемозі, а в обміні досвідом, — зазначив підполковник Роман Чаплінський — учасник армійської команди.

Що ж до результатів, то команда Генерального штабу Збройних Сил України зіграла внічию з ветеранами «Динамо», а ФК «Маестро» програв збірній учасників АТО Броварщини.

Варто додати, що після футбольного турніру на центральній площі Броварів — площі Свободи — за участю зірок естради відбувся гала-концерт «За мир та єдність!»

У концерті взяли участь Олександр Сидоренко «Фоззі» (ТНМК), Олександр Кривошапко (фіналіст шоу «Х-Фактор»), Олександр Борисенко (фіналіст шоу «Фабрика зірок»), Олександр Павлік (фіналіст шоу «Х-Фактор»), Ігор Грохоцький (переможець шоу «Голос країни»), Мирослав Кувалдін (гурт «The Вйо»), гурт «Ва-Банк», дует «Анна-Марія».

Зібрані під час заходу кошти будуть витрачені на придбання необхідних елементів спорядження та амуніції для військовослужбовців, які сьогодні виконують завдання в зоні АТО та захищають Україну від терористів.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

●МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОЇ ПІСНІ

«ОЗБРОЄНІ МУЗОЮ»

Міжнародний благодійний фонд «Мистецька скарбниця» спільно з Міністерством культури, Міністерством оборони України та Всеукраїнською організацією «Дитинство» започаткували Міжнародний фестиваль-конкурс військово-патріотичної пісні «Озброєні музою».

— Це буде творче змагання, яке проводитиметься в кілька етапів, — сповістила засновниця фестивалю, президент МБФ «Мистецька скарбниця» Тетяна Логуш. Офіційний початок конкурсу відбувся 14 жовтня, в День захисника України. А на цьому концерті ми представляємо вже відомі та улюблені патріотичні пісні.

У концерті взяли участь Національний президентський оркестр, Ансамбль пісні й танцю Збройних Сил України, групи «Kozak System», «Тарута», виконавці Анатолій Матвійчук, Маша Собко, сестри Тельнюк, брати Капранови, Тетяна Піскарьова тощо.

Фото Андрія ШМАТОВА

Протягом усього заходу між виступами артистів перед глядачами розігрувалися короткі сценки, які ніби у кінострічці демонстрували, що пережили українці протягом останнього року: Євромайдан, анексія Криму, війна на Сході країни... На заході працювали волонтери, які збирали благодійні внески для потреб наших захисників у зоні АТО.

Підтримати ідею організаторів прийшли також міністр культури України Євген Нищук, начальник відділу гуманітарної політики Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України Олексій Сергієнко, керівник Центрального будинку офіцерів Збройних Сил України полковник Євген Блискун та громадський діяч Тетяна Чорновол.

На думку організаторів, завдяки проекту «Озброєні музою» мають з'являтися нові імена та нові військові пісні, які вестимуть у бій, зміцнюватимуть бойовий дух наших солдатів та які співатимуть майбутні покоління. Відбір пісень відбуватиметься паралельно через інтернет-голосування, регіональні команди, які прослуховуватимуть їх, а також музичні твори можна буде надсилати на електронну адресу, після чого організатори представлятимуть їх аудиторії для голосування.

Півфінал також проводитиметься в Києві. Завершальним етапом стане гала-концерт, на якому відомі співаки виступатимуть разом із конкурсантами. Проведення фіналу планується на День незалежності України.

Марина ХЛІБКО, «Народна армія»

●ВИХОВУЄМО ПАТРІОТІВ

«КВІТКА НАДІЇ» ВІД МАЛЕЧІ

Акція «Квітка надії» на підтримку артилеристів із Сумщини, які сьогодні перебувають у зоні АТО, започаткована педагогічним колективом і учнями Комунальної установи Сумської спеціалізованої школи №2 ім. Дмитра Косаренка. Ініціював її директор школи Олег Токаренко.

Учні школи виготовляють для бійців квіти-обереги, невеличкі подарунки, а також пишуть листи. Воїни-сумчани залюбки відповідають школярам. Так зав'язалося активне листування.

Школа тривалий час взаємодіє з Благодійним фондом «В єднанні сила». Саме його активісти передають військовим подарунки від малечі й підтримують листування.

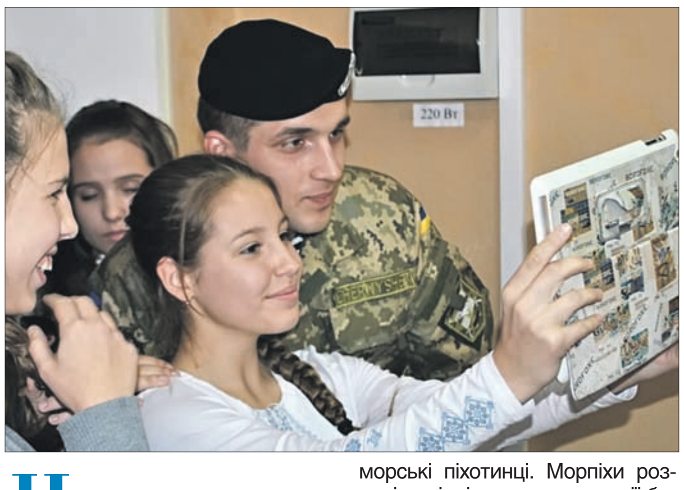
Також старшокласники закладу у вільний час плетуть для військовослужбовців маскувальні сітки, чого їх навчили сумські волонтери.

Періодично до школи з вітаннями від воїнів АТО прибувають сумські артилеристи, а 8-ма артилерійська батарея на знак вдячності передала дітям прапор України з автографами всього підрозділу.

Олександр ПАРІЙ, Чернігів

●ВІДКРИТИЙ УРОК

ШКОЛЯРІ ВІДЧУЛИ СЕБЕ МОРПІХАМИ

На запрошення учнів 9-х класів середньої школи №51 міста Миколаїв до них завітали морські піхотинці. Морпіхи розповіли підліткам про традиції батальйону, в якому вони служать, та про особливості служби в цьому елітному підрозділі. Аби розповідь була більш цікавою та переконливою військовослужбовці, принесли військове спорядження, яке продемонстрували учням. Усі охочі могли вдягти бронежилет чи каску й хоча б на декілька хвилин відчути себе бійцем Українського війська.

Дев'ятикласників цікавило все — від особливостей військового побуту до характеристик зброї, яка знаходиться на озброєнні морпіхів. А військовослужбовці подякували підліткам за моральну підтримку, яку вони відчувають, перебуваючи в зоні АТО, коли отримують передачі від школярів зі зворушливими побажаннями. За словами морських піхотинців, такі послання вельми потрібні військовикам.

Разом із морпіхами до учнів завітали і волонтери, які розповіли про свої поїздки до зони АТО. На згадку про зустріч воїни сфотографувалися разом із дітьми.

Ярослав ЧЕПУРНИЙ, Миколаїв

●В ОБ'ЄКТИВІ — УЧАСНИКИ АТО

«ВІЙНА. 11 ПОРТРЕТІВ»

Саме так називається виставка фоторобіт відомого українського митця Тараса Полатайка, яка відкрилася в Музеї сучасного мистецтва Одеси. Це портрети захисників Вітчизни, які отримали поранення під час проведення антитерористичної операції на Сході України.

На стінах виставкового залу фото військових в антуражі лікарняної палати, а поруч з ними — навушники, за допомогою яких можна почути інтерв'ю з воїном, зображеним на світлині. Олівцем поряд надряпані імена: «Максим», «Роман»... Великим планом — очі, сповнені страждання, здивування, болю.

Тарас Полатайко спілкувався з пацієнтами хірургічного відділення Головного військового-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України, які потрапили туди з фронту з важкими пораненнями, робив фотопортрети і записав історії людей, що побували в справжнісінькому пеклі. Це дуже різні люди, однак усі вони визнають, що тепер «життя цінується зовсім по-іншому», а триматися в найважчі хвилини допомагало переконання в тому, що «ми воюємо за свою землю». Спілкування з ними не було легким — більшість військових стримані, а їхні відповіді лаконічні.

За словами директора Одеського музею сучасного мистецтва Семена Кантора, виставка «Війна. 11 портретів» є благодійним проектом, спрямованим на підтримку нашим суспільством поранених під час АТО.

— Війна втягує всіх у свою орбіту. Вся наша увага прикута до воєнних подій, які змінюють ставлення до життя, до себе, до звичних цінностей. Але надія на майбутнє тримається саме на плечах героїв — таких, як чоловіки з проекту Тараса Полатайка, — зазначив Семен Кантор.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Одеса

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10644
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 37663

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Роман БАКУМЕНКО
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Pp - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.